

Eczacı Dicle Nergiz ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Kendinizi tanıtır mısınız?

1952 yılında Diyarbakır' da doğdum. Babamın görevi nedeniyle ilkokulu Anadolu' nun çeşitli kentlerinde (Van, Bitlis, Afyon, Diyarbakır) tamamladım. Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesinde 1969–1970 yıllarında okudum. Üniversite tahsilimi İstanbul' da tamamlayıp 1974 yılında Diyarbakır' a döndüm. Otuz üç yıldır Diyarbakır' da serbest eczacılık yapmaktayım. Evli ve iki çocuk sahibiyim.

...❖ *Neden eczacılığı tercih ettiniz? Hangi faktörler eczacılığı seçmenize neden oldu?*

İnsanlarla birebir ve karşılıklı diyalog kurulabilen bir meslek olduğu için eczacılık mesleğini seçtim. Diğer bir faktör, babamın genel cerrah olarak görev yapmasıdır. Çocukluğumdan beri bu çevrede yetişmem, bana bu mesleği cazip hale getirmiştir.

...❖ *Eczacılık Fakültesini bitirdikten sonra eczacılığa nasıl başladınız?*

Okulu bitirdikten sonra iki yıl boyunca, vefat eden aile dostumuz Ecz. Fikret Ergin'nin eczanesinde (Dicle Eczanesi) mesul müdürlük görevini üstlendim. 1976 yılında Gazi Caddesi Hasan Paşa Hanı altında "Doğu Eczanesi" adıyla kendi eczanemi açtım. 1982 yılında da eczanemi şu anda faaliyet gösterdiğim yere naklettim.

...❖ *Mesleğe ilk başladığınız yıllarda eczacılık nasıldı?*

Mesleğe ilk başladığım yıllarda Diyarbakır'da az sayıda eczane mevcuttu. Eczaneler; Gazi Caddesi Dört Yol ve Melik Ahmet semtlerinde yoğunlaşmıştı. Bugünkü Bağlar kesiminde bir-iki eczane mevcuttu. Resmi kurumlarla anlaşma kapalı zarf usulü ihale ile yapılıyordu. Çok yüksek kırımlarla anlaşma yapılması, eczaneler arası eşitsizliğe neden oluyordu. Bunu engellemek için, ilimizdeki tüm eczacılar bir araya gelerek bir çözüm üretme yoluna gittiler. Mevcut eczanelerden bir tanesi tüm resmi kurumlarla anlaşma yaptı. Diğer eczaneler de bu eczaneye ortak oldu. Her gün bir eczacı meslektaşımız sırayla bu eczanede görev yapıyordu. Ancak bu sistem çok fazla yürütülemedi. Zaten o dönem bu kadar yoğun resmi reçete yoktu. Çünkü sadece çalışan birey tedavi hizmetinden yararlanabiliyordu. Bu açıdan küpür kesmek ve katılım payıyla ilgili bir sorun yaşanmıyordu. Eczanelerde daha

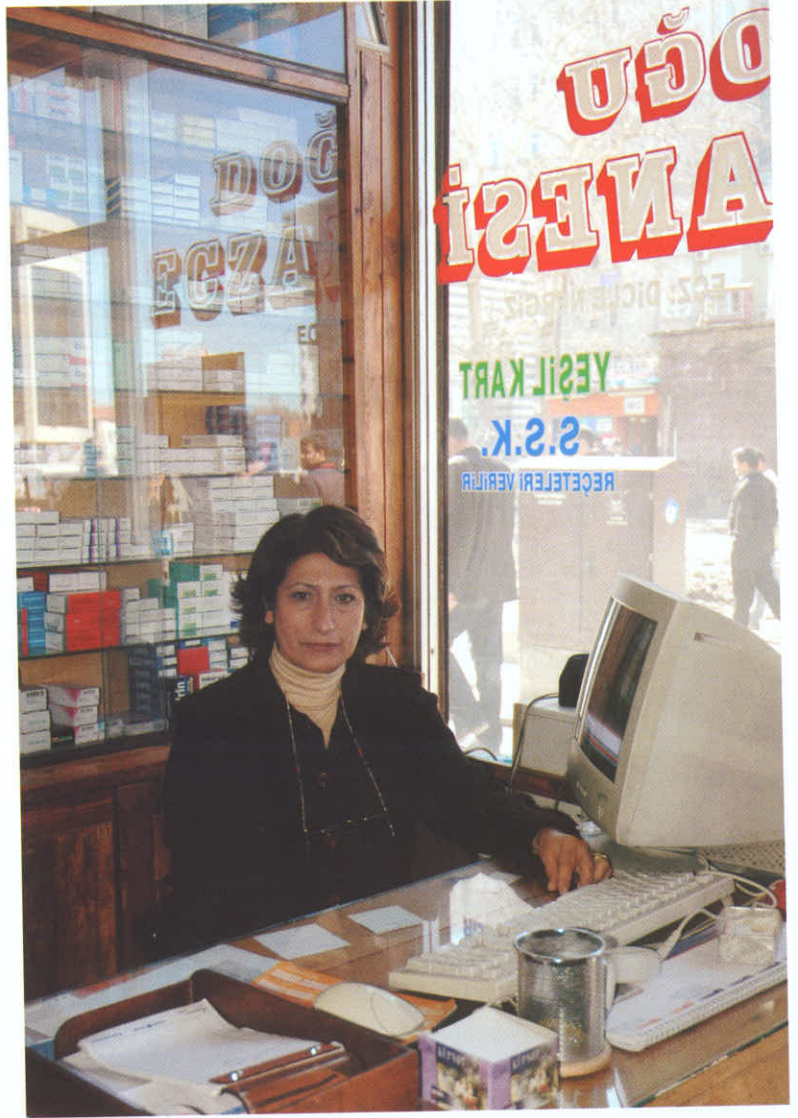

Ecz. Dicle Nergiz

1952 Yılında Diyarbakır'da doğdu. İlkokulu Babasının görevi nedeniyle Van, Bitlis, Afyon ve Diyarbakır'da tamamladı. Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi ve İstanbul'da Eczacılık Fakültesini bitiren Nergiz, 1974 yılında başladığı Eczacılık mesleğini halen sürdürmektedir. Evli ve iki çocuk annesidir.

O zamanlar ilimizde yerel depolar dışında büyük depolar yoktu. İlaçları il dışındaki depolardan temin ederdik. Zaman zaman ilaçta çok büyük sıkıntılar yaşadık. Peşin parayla İstanbul depolarından ilaç temin ettik. Daha sonra çevre illerde açılan depolar bu sıkıntılarımızı kısmen de olsa giderdi. Çok fazla resmi reçete olmadığından geri ödemelerde fazla sıkıntı yaşamıyorduk. Fakat ilerleyen yıllarda resmi reçeteler yoğunlaştığı için büyük sıkıntılar yaşadık.

çok (%70-%80) “beyaz reçete” diye tabir ettiğimiz parası ödenerek alınan reçeteler söz konusuydu. Eczaneler arası rekabet yok denecek kadar azdı. Depolarla ilişkimize gelince;

O zamanlar ilimizde yerel depolar dışında büyük depolar yoktu. İlaçları il dışındaki depolardan temin ederdik. Zaman zaman ilaçta çok büyük sıkıntılar yaşadık. Peşin parayla İstanbul depolarından ilaç temin ettik. Daha sonra çevre illerde açılan depolar bu sıkıntılarımızı kısmen de olsa giderdi. Çok fazla resmi reçete olmadığından geri ödemelerde fazla sıkıntı yaşamıyorduk. Fakat ilerleyen yıllarda resmi reçeteler yoğunlaştığı için büyük sıkıntılar yaşadık.

Doktor eczacı ilişkileri de çok farklı boyutlardaydı. Son derece saygın bir çerçevede ilişkilerimizi yürütüyorduk. Diyarbakır il merkezinde az sayıda doktor ve eczacı bulunması nedeniyle birbirimizi tanıyor, iyi diyaloglarla dostane ilişkiler kurabiliyorduk.

...❖ *O günlerle bugünü karşılaştırabilir misiniz?*

O günlerle bugünü karşılaştırmak pek mümkün görünmüyor. Mesleğe bu kadar yılını vermiş birisi olarak bun-

dan büyük bir üzüntü duyuyorum. Muvazaanın olmadığı, eczaneler arasında bu kadar çirkin rekabetin yaşanmadığı, eczanelerin bir ticarethane olarak düşünülmediği bir zamanda, bu mesleğe adım atmış biri olarak şu andaki ortamdan sıkıntı duyuyorum.

...❖ *Eczanenizde eczacılık hizmeti verirken mesleki ve insani açıdan işiniz sizi tatmin ediyor mu?*

Otuz üç yıllık meslek hayatımda görevimi yerine getirirken bundan çok büyük bir haz duydum. Çünkü ben eczacılık yaparken, bunu sadece para kazanmak için değil, topluma biraz olsun faydalı olabilmek, onlarla bir şeyler paylaşabilmek, dertlerine elimden geldiği kadar çözüm bulabilmek için çaba saffettim. Bunda da başarılı olduğuma inanıyorum. Her gün eczaneme giderken mesleğimi gerektiği şekilde yapmış olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Bundan sonra da daha iyi şeyler yapabilmek adına çaba sarfedeceğime de inanıyorum.

...❖ *Yeniden başa dönme şansınız olsaydı yine eczacılık mesleğini seçer miydiniz ve çocuklarınızın eczacı olmasını ister miydiniz?*

Mesleğimi severek yaptığım için yeniden seçerdim. Çünkü benim için bir şeyleri paylaşmak, insanlara yararlı olmak çok önemlidir. Çocuklarımla meslek seçimlerinde hiçbir şekilde müdahalede bulunmadım. Seçim haklarını tamamıyla kendilerine bıraktım. Kendi tercihleri olarak kızım İngilizce Öğretmeni, oğlum da hukukçu oldu.

...❖ *Eczacılığın geleceğini nasıl görüyorsunuz?*

2007 yılında Türkiye'nin bu ekonomik koşulları altında eczacılık mesleğinin geleceğini pek parlak görmüyorum. Kar payının bu kadar düşük olduğu, fiyatlarla bu kadar oynanıldığı, geri ödemelerin belirsiz olduğu bir sektörün akıbetinin parlak olduğunu düşünmek bana göre ziyadesiyle iyimserlik olur.

...❖ *Bugün eczanelerin en büyük problemi nelerdir?*

Mesleğimizin problemleri oldukça fazla. En önemlilerini sıralayacak olursak;

Özellikle bölgemizde gittikçe yoğunlaşan "Muvazaa" konusu. Bu konu eczacı odalarının yetkilerinin her gün biraz daha azaltılmasından kaynaklanıyor; geri ödemelerdeki gecikmeler ve belirsizlikler; bütçe uy-

gulama talimatında sık sık yapılan değişiklikler ve belirsizlikler, bundan ötürü doktor-eczacı-hasta üçgeninde yaşanan sıkıntılar; ihtiyaçtan fazla Eczacılık fakültelerinin açılması ve işsiz eczacılar ordusunun oluşturulması; ilaç fiyatları ile bu kadar çok oynanması önemli problemlerimiz...

Benim bunlar ek olarak değinmek istediğim bazı hususlar da var:

Mesleğimiz son derece kutsal, değerli bir meslektir. İnsan sağlığının konu olduğu meslek yaşamımızda hepimizin son derece duyarlı, dikkatli, sevecen hareket etmemiz gerekiyor. İnsani değerleri en üst seviyede tutarak, sevgi-saygı çerçevesinde, ahlaki değerleri göz ardı etmeksizin mesleğimizin gereklerini yerine getirmeliyiz.

Ekonomik koşulların ve eğitim seviyesinin pek yüksek olmadığı yöremizde, bizlere çok fazla görev düşüyor. Ben bunların üstesinden geleceğimize bütün kalbimle inanıyorum. Sizlerin de inanmanızı diliyorum.

Bu görev hepimizin. Hepimiz; özellikle mesleğe yeni başlamış genç arkadaşlarımızın, mesleğimizin hak ettiği saygınlığı koruması adına canla başla çalışacaklarına inanıyorum. Bu inancımı da hiçbir zaman kaybetmeyeceğim.

Otuz üç yıllık meslek hayatımda görevimi yerine getirirken bundan çok büyük bir haz duydum. Çünkü ben eczacılık yaparken, bunu sadece para kazanmak için değil, topluma biraz olsun faydalı olabilmek, onlarla bir şeyler paylaşabilmek, dertlerine elimden geldiği kadar çözüm bulabilmek için çaba saffettim.